

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI
KOMISIONERI

Nr. 1452/3 Prot.

Tiranë, më 31.08.2026

V E N D I M

Nr. 240, Datë 31.08.2026

Bazuar në nenet 32 dhe 33, të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, pranë Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi është regjistruar ankesa nr. 188, datë 29.07.2026, e paraqitur nga znj. S.Z kundër Komisarariatit të Policisë Nr. 1 Tiranë, Inspektoratit të Mbrojtjes së Territorit pranë Bashkisë Tiranë (IMT Bashkia Tiranë) dhe Inspektoratit Kombëtar të Mbrojtjes së Territorit (IKMT), me pretendimin për diskriminim për shkak të “moshës¹” dhe “gjinisë”.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi²,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues

Nga dokumentacioni i administruar rezulton se znj. S.Z ka lindur në vitin 1953, pensioniste dhe bashkëpronare e katit të parë të një banese dykatëshe në rrugën “Ali Visha”, Tiranë.

Sipas ankueses, si pasojë e tërmetit të vitit 2019, kati i dytë i kësaj godine është vlerësuar nga strukturat shtetërore me shkallën maksimale të dëmtimit DS.5, si objekt i pabanueshëm/për t’u rindërtuar. Ankuesja parashtron se, pavarësisht këtij vlerësimi, janë ndërmarrë ndërhyrje ndërtimore nga një bashkëpronare tjetër e objektit, të cilat ajo i konsideron të paligjshme dhe potencialisht të rrezikshme për pronën dhe sigurinë e saj.

Ankuesja pretendon se ka bërë denoncime pranë institucioneve shtetërore, konkretisht pranë Policisë së Shtetit, IMT bashkia Tiranë dhe IKMT-së, por këto institucione nuk kanë ndërmarrë veprimet që, sipas saj, imponoheshin nga situata.

Në mënyrë të veçantë, ankuesja parashtron se më datë 25.05.2026 ka denoncuar punime të pretenduara të paligjshme strukturore që po kryheshin në katin e dytë të godinës dhe me datë 03.06.2026, pasi çatia kishte mbetur e hapur dhe objekti ishte ekspozuar ndaj reshjeve, ka

¹ Pensioniste.

² Në vijim do t’i referohemi me akronimin: KMD.

njoftuar sallën operative të Policisë. Sipas saj, shërbimet e policisë kanë shkuar në vendngjarje, por nuk kanë ndërmarrë masat që ajo kërkonte për ndalimin e menjëhershëm të punimeve.

Ankuesja pretendon se, si pasojë e mosveprimit të institucioneve dhe reshjeve të shiut, është shkaktuar dëmtim i konsiderueshëm në pronën e saj. Ajo kundërshton gjithashtu mënyrën se si është dokumentuar ngjarja nga punonjësit e policisë dhe faktin që nuk është mbajtur, sipas saj, procesverbali i nevojshëm në vendngjarje.

Nga dokumentacioni i paraqitur rezulton gjithashtu se ankuesja ka ndjekur edhe rrugën penale, duke kundërshtuar vendimmarrjen e organit të prokurorisë dhe duke kërkuar regjistrimin e procedimit penal dhe kryerjen e hetimeve të mëtejshme ndaj personave që ajo konsideron përgjegjës.

Në ankesën drejtuar KMD-së, znj. S.Z i cilëson këto veprime dhe mosveprime si “sjellje sistematike diskriminuese”, duke pretenduar se institucionet kanë toleruar palën tjetër dhe nuk i kanë ofruar asaj mbrojtjen që kërkonte. Ajo e lidh pretendimin e diskriminimit me faktin se është grua e moshuar dhe pensioniste, duke argumentuar se institucionet publike kanë treguar indiferencë ndaj saj dhe kanë favorizuar palën tjetër.

Subjekti ankues kërkon nga Komisioneri, konstatimin e diskriminimit dhe marrjen e masave për rivendosjen e të drejtave të shkelura.

II. Nga shqyrtimi paraprak i ankesës, u konstatua se:

Në nenin 1 të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, përcaktohet se: *“Ky ligj rregullon zbatimin dhe dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër”*.

Diskriminimi përkufizohet nga ligji 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, i ndryshuar, në nenin 3, pika 1, si: *“Çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi”*.

Në bazë të nenit 7, të ligjit nr. 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, mbrojtja nga diskriminimi garantohet ndaj çdo veprimi ose mosveprim të autoriteteve publike ose të personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë ose privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi apo grupi personash, ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë, kur ata ndodhen në rrethana të njëjta ose të ngjashme, në krahasim me persona të tjerë ose grupe të tjera personash.

Neni 33, pika 7/1, parashikon: *“Në rastet kur pala ankuese paraqet fakte mbi të cilat bazon pretendimin për sjelljen diskriminuese dhe në bazë të të cilave mund të prezumohet se ka pasur*

diskriminim, pala tjetër, kundër së cilës është paraqitur ankesa, detyrohet të provojë se faktet nuk përbëjnë diskriminim”.

Nga interpretimi i dispozitave të sipërcituara rezulton se diskriminimi nuk identifikohet vetëm nga ekzistenca e një veprimi ose mosveprimi të pretenduar si të paligjshëm, të padrejtë, neglizhent ose të papërshtatshëm. Për ngritjen e një pretendimi të pranueshëm për diskriminim duhet të ekzistojnë, të paktën në nivel paraprak, tre elemente të ndërlidhura: - një trajtim i pafavorshëm, dallim, kufizim, përjashtim apo mosveprim; - një shkak i mbrojtur nga ligji; - një lidhje shkakësore ndërmjet trajtimit të pafavorshëm dhe shkakut të mbrojtur.

Shkakut i diskriminimit nuk mund të jetë vetëm një karakteristikë personale që personi e posedon. Duhet të ekzistojnë fakte, rrethana ose indicie nga të cilat të mund të prezumohet se pikërisht kjo karakteristikë ka motivuar, ndikuar ose ka qenë baza e trajtimit të kundërshtuar.

Në rastin konkret, ankuesja është një grua dhe referuar moshës, i përket kategorisë së personave të moshuar. “Gjinia” dhe “mosha” përbëjnë shkaqe të mbrojtura shprehimisht nga neni 1 i ligjit nr. 10221/2010, i ndryshuar.

Megjithatë, fakti që ankuesja mbart një ose disa karakteristika të mbrojtura nuk do të thotë, në vetvete, se çdo veprim apo mosveprim i një institucioni publik ndaj saj përbën diskriminim. Për t’u konsideruar diskriminim, duhet të ekzistojë një lidhje ndërmjet këtyre karakteristikave dhe sjelljes së kundërshtuar të institucioneve.

Nga shqyrtimi i ankesës dhe i dokumentacionit të paraqitur, Komisioneri konstaton se nuk rezulton ndonjë fakt, deklaratë, dokument, veprim, kriter apo rrethanë konkrete nga e cila të mund të prezumohet se Komisariati i Policisë Nr. 1 Tiranë, IMT e Bashkisë Tiranë apo IKMT-ja kanë refuzuar ose kufizuar veprimet e tyre për shkak se ankuesja është grua, për shkak të moshës së saj apo për shkak se është pensioniste. Pretendimet e ankueses përqendrohen në faktin se institucionet nuk kanë reaguar në mënyrën, intensitetin ose afatin që ajo konsideron të nevojshëm ndaj denoncimeve të saj.

Këto pretendime mund të ngrenë çështje lidhur me mënyrën e ushtrimit të kompetencave ligjore nga Policia e Shtetit, strukturat e mbrojtjes së territorit ose organe të tjera administrative, por në mungesë të një lidhjeje me një shkak të mbrojtur, ato nuk përbëjnë automatikisht çështje diskriminimi.

Komisioneri thekson se një sjellje diskriminuese është në çdo rast një sjellje e kundërligjshme, por jo çdo sjellje e pretenduar si e kundërligjshme, neglizhente ose e padrejtë është domosdoshmërisht diskriminuese.

Në mënyrë të ngjashme, fakti që një person ndodhet në një situatë të vështirë, është i moshuar, pensionist ose pretendon se ndodhet në një pozitë vulnerabël nuk krijon vetvetiu prezumimin se çdo reagim i papërshtatshëm ose mosveprim i administratës është motivuar nga këto karakteristika. Ankesa lidhet me mënyrën konkrete të trajtimit të një konflikti pronësor dhe ndërtimor dhe me veprimet ose mosveprimet institucionale në një rast individual. Po kështu, ankuesja i referohet pozitës së saj si “grua e moshuar” dhe pretendon një efekt të kombinuar të karakteristikave të saj. Në rastin konkret nuk rezulton ndonjë fakt nga i cili të mund të konkludohet, qoftë edhe paraprakisht, se kombinimi i gjinisë dhe moshës së ankueses ka ndikuar në mënyrën se si institucionet kanë trajtuar denoncimet e saj.

Ankuesja nuk ka paraqitur fakte krahasimore nga të cilat të rezultojë se persona të tjerë, në situatë të njëjtë ose të ngjashme lidhur me denoncime për ndërhyrje ndërtimore apo cenim të pronës, por që nuk mbartnin karakteristikat e saj personale, janë trajtuar në mënyrë më të favorshme nga institucionet. Për më tepër, ankuesja e ndërton në pjesën më të madhe pretendimin e saj mbi bindjen se institucionet kanë favorizuar një palë tjetër të konfliktit dhe kanë neglizhuar denoncimet e saj. Por favorizimi i pretenduar i një pale tjetër nuk është, në vetvete, diskriminim sipas ligjit nr. 10221/2010, të ndryshuar, nëse nuk tregohet se diferenca në trajtim ka ardhur për shkak të një karakteristike të mbrojtur të ankuseses ose të personit krahasues.

Pretendimi se ankuesja është pensioniste nuk identifikon në vetvete, një shkak diskriminimi. Pensioni është një status juridik dhe social që mund të lidhet në rrethana të caktuara me moshën, por për t'u ngritur një pretendim për diskriminim duhet të tregohet se pikërisht kjo karakteristikë ka qenë arsyeja e trajtimit të pafavorshëm.

Komisioneri nuk vë në dyshim se situata e përshkruar nga ankuesja mund të ketë krijuar shqetësime serioze lidhur me pronën, sigurinë fizike, zbatimin e legjislacionit të territorit dhe efektivitetin e reagimit të institucioneve. Megjithatë, objekti i shqyrtimit të KMD-së nuk është vlerësimi në përgjithësi i ligjshmërisë së veprimeve të Policisë, IMT-së, IKMT-së apo organeve të ndjekjes penale, por verifikimi nëse veprimi ose mosveprimi i tyre përbën diskriminim në kuptim të ligjit nr. 10221/2010, të ndryshuar.

Pretendimet lidhur me refuzimin e dokumentimit të ngjarjes, mosmbajtjen e procesverbalit, mosndalimin e punimeve, mosfillimin e procedimit penal apo mosadministrimin e provave janë çështje që lidhen me zbatimin e legjislacionit policor, administrativ, urbanistik dhe penal dhe kanë mekanizmat e tyre përkatës të kontrollit administrativ dhe gjyqësor.

Vetë dokumentacioni i paraqitur nga ankuesja tregon se ajo ka përdorur edhe mekanizma të tjerë ligjorë, përfshirë kundërshtimin e vendimit të mosfillimit të procedimit penal nga ana e Prokurorisë pranë Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë.

Ekzistenca e këtyre procedurave nuk përjashton në vetvete kompetencën e KMD-së, por demonstroi se mosmarrëveshja e ngritur ka në thelb çështje të ligjshmërisë së veprimeve dhe mosveprimeve të institucioneve.

Në mungesë të indiceve se këto veprime apo mosveprime janë bërë për shkak të gjinisë dhe moshës ose një shkak tjetër të mbrojtur, ato nuk marrin karakter diskriminues vetëm për faktin se ankuesja i percepton si të padrejta, të qëllimshme ose favorizuese ndaj palës tjetër.

Komisioneri sjell në vëmendje se standardi fillestar i provës në çështjet e diskriminimit nuk kërkon që ankuesi të provojë plotësisht diskriminimin në fazën paraprake. Sidoqoftë, neni 33, pika 7/1, kërkon që pala ankuese të paraqesë fakte mbi të cilat mund të prezumohet se ka pasur diskriminim. Vetëm pasi krijohet ky prezumim, barra kalon te pala kundër së cilës është drejtuar ankesa për të provuar se faktet nuk përbëjnë diskriminim. Në rastin konkret, nga faktet e parashtruara nuk krijohet ky prezumim.

Nuk rezulton ndonjë koment apo qëndrim diskriminues nga punonjësit e institucioneve në lidhje me moshën ose gjininë e ankuseses; nuk rezulton përdorimi i një kriteri të lidhur me këto karakteristika; nuk paraqitet një praktikë e përgjithshme që prek në mënyrë disproporcionale

kategoritë të cilave ankuesja pretendon se u përket; nuk rezulton trajtim krahasues që të sugjerojë se persona në situatë të ngjashme, por pa këto karakteristika, janë trajtuar ndryshe; dhe nuk ka ndonjë element tjetër objektiv nga i cili të mund të deduktohet motivimi diskriminues.

Për këtë arsye, edhe nëse do të merreshin si të mirëqena për qëllimet e shqyrtimit paraprak pretendimet për mosveprim, neglizhencë ose mosrespektim të detyrimeve ligjore nga institucionet, përsëri do të mungonte elementi që e transformon një trajtim potencialisht të padrejtë në trajtim diskriminues: lidhja e tij me një shkak të mbrojtur.

Pala ankuese ka identifikuar një seri veprimesh ose mosveprimesh që ajo i konsideron të padrejta dhe potencialisht të kundërligjshme, por nuk ka sjellë fakte apo indicie të mjaftueshme që t'i lidhin ato me moshën dhe gjininë. Për rrjedhojë, shkak i diskriminimit, në kuptimin juridik dhe funksional të ligjit, nuk rezulton i evidentuar në raport me trajtimin e kundërshtuar.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, bazuar në nenin 33, pika 4, shkronja “ç³”, të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, Komisioneri arrin në përfundimin se, ankesa e paraqitur nga subjekti ankues, nuk mund të pranohet, pasi është haptazi e pabazuar dhe për rrjedhojë nuk mund t'i nënshtrohet procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj⁴.

PËR KËTO ARSYE:

Mbështetur në nenet 32 dhe 33, pika 4, germa “ç”, të ligjit 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I:

1. Mospranimin e ankesës nr. 188, datë 29.07.2026, paraqitur nga znj. S.Z, për arsye se nuk përmbushen kushtet ligjore për pranimin e ankesës, të përcaktuara nga ligji 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, i ndryshuar.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni.

KOMISIONER

Genta TAFA (BUNGO)

³ “Ankesa nuk pranohet nëse: ...ç) është haptazi e pabazuar ose ”.

⁴ Për analogji citojmë vendimet: nr. 126, datë 21.05.2025, nr. 171, datë 17.06.2026 dhe nr. 233, datë 19.08.2026 të KMD-së.